

TAMARA BEHEYDT

De tentoonstelling 'Highway Vagabond' bestaat uit een veertigtal werken, allemaal uit textiel. Taferelen van vogels - van reigers - en zwanen tot kippen - en kleinere werken met scherpe oneliners wisselen elkaar af in drie ruimtes die herinneringen aan een idyllische kindertijd en een herkenbare actualiteit oproepen.

Thomas Renwart komt uit een weversfamilie. Het ambacht werd hem via drie generaties vrouwen doorgegeven. Artistiek brak hij in zekere zin los van het technische aspect van het textiel. 'De meeste van mijn werken zijn handwerk. Het grote 'J'avais presque écrit ma lettre d'adieu', op onbewerkt vlas, kostte me 16 uren. Dat is een bijzonder voorbeeld, want het is een heel persoonlijk werk. Die arbeid was het onderdeel van een verwerkingsproces. Je ziet er mijn hand in, want de afwerking is niet overal perfect. Maar die imperfecties maken het, net als bij mensen, mooi en uniek.' Voor sommige grote stukken werkt hij samen met een weverij in Gent.

De kippen in de serie 'La maison où j'ai grandi' zijn een referentie aan Renwarts jeugd en het huis van zijn grootmoeder. Na haar overlijden moest het huis plaats ruimen voor een appartementsgebouw. 'Pijnlijk ironisch', zegt hij. 'Het huis overleefde wel de oorlog, maar niet onze eigen tijd.' De idyllische plattelandsscènes staan ook symbool voor de kinderlijke onschuld, waarvan hij, net als elke volwassene, moet beseffen dat ze achter hem ligt. 'Iedereen wil weleens terug naar die eenvoud en naïviteit. Je kan maar één keer echt verwonderd zijn, en meestal is dat als kind.'

Voor het eerst maakt Renwart sculpturen, ook in textiel. In een van de drie ruimtes roept een roze tapijt het gevoel van een vrolijke kinderkamer op. Daar staan tien ganzen op wielletjes. 'Het is een type speelgoed dat de tand des tijds doorstaat. Als kind zijn ze soms je beste vrienden. Ik heb ze allemaal een naam gegeven.'

Shania Twain

Voor elk project bedenkt Renwart een nieuw fictief personage, dat het verhaal samenhoudt. In het verleden was dat een tuinman, die nog niet helemaal verdwenen is. In zijn werken komen nog altijd veel botanische motieven voor. Bij zijn atelier hoort een tuin, waar hij elk seizoen bloemen en planten plukt, droogt en fotografeert. Zo bouwt hij een archief voor toekomstig werk. Maar hij experimenteert ook met zijn oogst. Hij ontdekte dat een

De kippen in Thomas Renwarts werk refereren aan het huis van zijn grootmoeder. © CHRISTOPHE DE MUYNCK

Thomas Renwart bij zijn ganzen op wielletjes. 'Het is een type speelgoed dat de tand des tijds doorstaat. Als kind zijn ze soms je beste vrienden. Ik heb ze allemaal een naam gegeven.' © CHRISTOPHE DE MUYNCK

Thomas Renwart viert het leven van de vagebond

Bij Barbé Gallery in Gent presenteert Thomas Renwart zijn solotentoonstelling 'Highway Vagabond'. De werken bestaan uit textiel, maar hij noemt zichzelf liever een visuele verhalenverteller dan een textielkunstenaar. De expo vertrekt vanuit zijn nieuwste fictieve personage: een camp cowboy.

Je kan maar één keer echt verwonderd zijn, en meestal is dat als kind.

Thomas Renwart
Kunstenaar

pluizige paardenbloem, gefixeerd met haarlak, een sculptuur kan worden. 'Iedereen heeft als kind weleens paardenbloemen geplukt en weggeblazen om een wens te doen. Op die manier kan ik een wens bevroren.'

'Highway Vagabond' is de semifictieve (auto)biografie van een camp cowboy. Hij liet zich inspireren door de bloeiende queer community in Nashville, de bakermat van de countrymuziek in de VS. Camp staat voor een uitdrukkingvorm die bewust aanleunt bij een kitscherige esthetiek. Een camp cowboy verenigt tegenstellingen: tegelijk harde en stoere elementen, maar ook kleurrijke en zachte. Een mooi voorbeeld is zijn nieuwe armbandje in snoepkleuren, met letterparels die de naam van de zangeres Shania Twain spellen.

Songteksten

Countrymuziek speelde altijd al een grote rol voor hem, en nu misschien meer dan ooit. 'Toen ik vorig jaar door een creatief moeilijke periode ging, lanceerde Miranda Lambert, een van mijn favoriete artiesten, haar plaat 'Palomino'. De titel van de expo is ontleend aan een van haar nummers, maar ze beïnvloedde me ook ruimer. Ook zij bedenkt fictieve personages om bepaalde ervaringen te herbeleven. Het besef dat je niet zelf hoeft te lijden om werk over pijnlijke momenten te maken, was bevrijdend.' De fictieve cowboy wordt een katalysator voor herinneringen en ervaringen, zowel voor de kunstenaar als voor de kijker.

Op verschillende werken zijn ook Franse teksten te zien, ontleend aan songs van Françoise Hardy. 'Samen met mijn moeder luister ik vaak naar haar. Ze was een van de

Thomas Renwart (28)

- Thomas Renwart studeerde in 2019 af als textielkunstenaar aan LUCA School of Arts.
- Hij werkte van 2019 tot 2021 onder de naam Les Monseigneurs, eerst als duo samen met Victor Verhelst, daarna alleen. In 2021 ontving hij twee Henry van de Velde Awards.
- De prijs van zijn werken varieert van 1.000 tot 6.000 euro.

Oneliners verwijzen naar teleurstellingen tijdens het daten. © CHRISTOPHE DE MUYNCK

eersten om in haar teksten precies te zeggen wat ze voelde. Dat maakt haar muziek herkenbaar en hedendaags. Als kunstenaar streef ik daar ook naar. Ik vertrek vanuit mijn eigen ervaringen, maar als ik die in mijn werk steek, overstijgen ze mijn eigen verhaal. Mijn grootste wens is dat mensen zich in het werk herkennen en beseffen dat iedereen gelijkaardige dingen meemaakt.'

Romantiek na de pandemie

De reeks 'Hillbilly Poems' heeft een heel persoonlijke kern. Het zijn scherpe oneliners in rode letters, die verwijzen naar teleurstellingen tijdens het daten. 'Ghosted like it's fricking Halloween', 'My last cigarette and my heart both just got stolen' of 'Should I care or should I go?', zijn er enkele van. Zeer herkenbaar voor mensen van zijn generatie. 'Sociale media spelen een rol in het verlangen naar een perfecte relatie', zegt hij. 'Natuurlijk is dat een illusie. De tragiek daarvan is banaal, maar reëel.' Renwart verbeeldt perfect de worsteling van een jonge generatie die, na de pandemie, ontwaakt in een vrije, vrolijke, maar ook snel veranderende wereld. Net als het leven balanceert zijn werk voortdurend tussen schoonheid en hardheid, tragiek en ironie. Het vagebondsbestaan viert, maar ook verlangen naar thuiskomen. Afscheid nemen van kinderlijke illusies, maar uit voorzorg toch die paardenbloemwens bevroren.

'Highway Vagabond' loopt van 15 april tot 28 mei bij Barbé Gallery, Gent. In december volgt een grote expo in Kunsthalle Lissabon.